

To není konec

Syn člověka bude vydán do rukou lidí; zabijí ho a třetí den byl vzkříšen.

Mt 17, 22b.23a

Milý příteli, sestro a bratře, když jsem dětem vyprávěl pohádku a končil jsem, že drak byl přemožen a zachránce dostal princeznu a půl království (někdy i celé) a žili spolu v lásce a jestli nezemřeli, tak tak žijí dodnes, tu jsem slyšel dětský hlásek: **to není konec!** Ano, děti chtěli slyšet o té velké radosti, o oslavách, tancích a zpěvu mnoho dní i pokojný a radostný život poddaných. - Pohádky většinou začínaly: Bylo, nebylo, kterýsi chasník, který „kde mohl, tam pomohl“ se z jakýchsi důvodů rozhodl jít do světa, a protože byl dobrého srdce, pomáhaly mu pohádkové bytosti (někdy i za darovanou makovou buchtu). Tak bloudil světem, někdy i s falešným kamarádem, který si přisvojil jinochovu statečnost, odvahu i konečné vítězství. Ale pravda a láska nakonec zvítězily. Některé pohádky ovšem začínaly zdánlivě vítězícím zlem, aby nakonec zlo bylo poraženo.

Milý příteli, sestro a bratře, promiň mi jistou analogii s Izraelem, který měl od Hospodina Tóru, desatero a proroky a také mnoho nepřátel. Dokud se lid držel Hospodina, vítězil, i když byl početně slabší. Tak se mohli radovat v Hospodinu a s Hospodinem, jejich Bohem. Když se ale odklonili od Hospodina, stali se snadnou kořistí a padli do zajetí.

Milý příteli, sestro a bratře, i v době začátku nového věku byl Izrael pod nadvládou Římanů jako samostatný protektorát. My dříve narození máme každý své zkušenosti s takovýmto útvarem. V Izraeli to vrlo pod útlakem mnohých daní. Do toho vystoupil Jan Křtítel, který volal po pokání, neboť se přiblížilo Boží království! Když pak byl zavražděn, Ježíš, zvaný Nazaretský (žil v rodině tesaře, podle archeologů snad ze střední vrstvy, spíše i stavitel; Ježíšovi se zřejmě dostalo značného vzdělání) pokračoval jako i za života Jana Křtitele (který jej pokřtil vodou – hlas Božího ducha: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“ J 3, 22b). Ježíš přitahoval zástupy, neboť mluvil jako moc maje.

Milý příteli, sestro a bratře, i já, ba i Ty, se snažíme něco vyrozumět z těch krátkých příběhů (říkáme jim podobenství) i něco pro mě, pro Tebe. Ten červíček, ukrytý v podobenství mi nedává spát. Je to nový, jiný, provokativní pohled na desatero, na můj vztah k bližnímu, k Bohu. Tak to jistě působilo i na jeho posluchače. Je tu ale ALE, ďáblík ve mně, ale možná i ďábel mne přemlouvá, omlouvá, ba schvaluje moje jednání, které bývá nejen v nesouladu, ale i v protikladu proti tomu, co jsem si uvědomil, co platí pro mně, co ode mne Ježíš očekává. Ale co mně úplně odrovnává, jsou Ježíšovy zázraky. To, jak nás vede k novému životu: „odpuštěny jsou ti hříchy“. Stále vidím toho syna, jak chce jít k otci. Nejprve utíká – pryč od toho všeho. Pak, jak se blíží k domovu, stále zpomaluje, až se skoro plouží. Jak ho otec přijme? – Zatím otec stále vyhlíží svého syna, pořád má naději. Náhle jej spatří a už se rozbíhá a běží, běží v ústrety svému synu. S roztaženou náručí, již jej objímá. Otče, odpusť mi ... slova zanikají v radostném pláči otcově a jeho slzy radosti se mísí se slzami lítosti. A já si uvědomuji, že cesta za Ježíšem není jen prosté kladení nohou v Ježíšově cestě, ale je to změna mého života, pochopení Ježíšova poslání a jeho přijetí. Uvědomuji si, jak mnohokrát mne Ježíš Kristus zachránil (skutečně) od jisté smrti (Když Robinson zachránil Pátka od jisté smrti, ten se prohlásil být jeho otrokem a miloval jej a sloužil mu do konce svého života). I já chci být věrný. Ale bez Kristovy pomoci to nezvládnou.

Milý příteli, sestro a bratře, po konfliktu s kněžimi v chrámu kněží zpolitizovali Ježíšovo poslání, zbývala než Ježíšova smrt. Pro všechny jeho posluchače **to je konec**. Konec budování Božího království. Všechny (nebo téměř všechny) ovládne strach. Ale Bůh v tom Ježíše neopustí. Vzkřísí ho jako Krista. Ve třech dnech. Podle Písma. Zůstali jsme jeho bratry a sestrami? Radujeme se, že jsme součástí Božího království? Jdeme tam, kam nás Ježíš Kristus posílá? I v této době a právě v této době? Jsme nositeli evangelia, radosti, svobody víry? Ježíš Kristus mne i Tebe má rád. Teď. Dnes. Zítřa. Navždy. Bez výhrad. Sláva na výsteh Bohu ... Tvé je království i moc i sláva na věky. Požehnané Velikonoce.